

มีเรื่องเล่า

นำเสนอเมื่อ : 27 ต.ค. 2552

มีคุณ 2 คน เป็นเพื่อนซี้กัน ต่างร่วมเดินทางไปในทะเลทรายด้วยกัน ระหว่างเดินทางเกิดโต้เถียงขัดแย้งไม่เข้าใจกัน เพื่อนคนหนึ่งปลั้งมือตบหน้าอีกฝ่าย คนที่ถูกทำร้ายเจ็บปวดแต่ไม่เอ่ยวาจา กลับเขียนลงบนพื้นทรายว่า "วันนี้...ฉันถูกเพื่อนรักตบหน้า"

พวกเขายังคงเดินทางต่อ กระทั่งถึงแหล่งน้ำพวกเขาตัดสินใจอาบน้ำชำระร่างกาย ปล้นคนที่ถูกตบหน้ากลับจมน้ำ เพื่อนอีกคนไม่รังรอเขาช่วยชีวิต

คนรอดตายยังคงไม่เอ่ยวาจา กลับสลักไว้บนหินใหญ่ว่า "วันนี้...เพื่อนรักช่วยชีวิตฉัน"

อีกคนไม่เข้าใจ ถามว่า "เมื่อถูกตบหน้า เธอเขียนลงพื้นทราย แล้วทำไมเมื่อครู่ต้องสลักบนหิน"

อีกคนยิ้มพรางกล่าวตอบ "เมื่อถูกคนที่รักทำร้าย เราควรเขียนมันไว้บนพื้นทราย ซึ่งสายลมแห่งการให้อภัยจะทำหน้าที่พัดผ่านลบล้างไม่เหลือ แต่เมื่อมีสิ่งดีมากมายบังเกิด เราควรสลักไว้บนก้อนหินแห่งความทรงจำในหัวใจ ซึ่งต่อให้มีสายลมแรงเพียงใด ไม่อาจลบล้างทำลาย"